

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

32. De mandatis Apostolicis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

Papa igitur multis de causis solet beneficia commendare. Primo Clerico legitimam ætatem nondum habenti, vel noadum ad Sacerdotium promotum, quod ad beneficium requiritur, dat Ecclesiam, vt commendatam interim habeat: & postea legitimam ætatem consecutus, iure tituli obtineat. Clerico itidem vnum beneficium habenti, dat aliud beneficium, quod cum priore simul iure haberi non potest, vt secundum habeat commendatum ad certum tempus, & postea demisso primo iure tituli obtineat secundum. Præterea seculari Clerico commendat, non confert beneficium regulare, donec ad certum tempus profiteatur eam Religionem, cuius est beneficium: vel commendat in perpetuum, vt ad vitam habeat non emissa Religionis professione. Et hac ratione Cardinales commendatas solent habere Abbatias, & Prioratus Regulares. Item Religioso certi Ordinis, & Instituti Regulam professum, commendat beneficium alterius Ordinis. Præterea Regularibus commendat, non confert beneficia secularia.

Vigesimo primo quaeritur, An de beneficijs in perpetuum commendatis sit iudicandum perinde, ac de beneficijs iure tituli collatis? Hanc quaestionem libro proxime sequenti commodius dilucemus.

CAP. XXXII

De mandatis Apostolicis.

DE hac materia Rebuffus in concordia, tit. de Mandatis Apostolicis. Staphileus in tractatu de gratijs expectat. & Mandat. de prou. & Petrus Gregor. in Syntagm. l. 7. c. 11. Inter genera distribuendorum, & conferendorum beneficiorum vnum est vfitatum, quo per diplomata Pontificia, quæ vulgo Mandata Apostolica de prouidendo, & gratiæ expectatiuæ appellantur, beneficium conferri solet. Mandatum Apostolicum est omne rescriptum, quo summus Pontifex iubet beneficium alicui conferri, c. Mandatum, de rescrip. c. Si ea, de concess. Præbend. in sexto. Olim episcopi singuli beneficia dispensabant, quorum auctoritati in beneficijs concedendis aliquid derogare veteres Romani Pontifices noluerunt, ne Ecclesiasticus ordo perturbati, & confundi videretur, & vt singulis Episcopis sua iurisdictio seruetur. c. Peruenit. l. 1. q. 3. vnde nec beneficia vacantia cõferebant, nec ius ad vacatura tribuebant, tum ne Episcopis iniuriam inferre viderentur, vt ait Panormitanus c. Olim, ad finem de verbor. significat. tum ne ad alterius mortem captandam optandamvè, ansam præberent, c. 1. 2. & 3. c. Post electionem, de concess. præb.

Porro hic vsus diu videtur esse in Ecclesia retentus: cuius rei argumentum afferunt quidam illud probabile admodum, quia anno salatis 1150. Mandatorum Apostolicorum vsus incognitus fuisse, coniectura est, quod in toto decretorum volumine, quod circa eum annum à Gratiano Monacho editum esse prohibetur, vt ait Gloss. c. post appellationem. §. Forma, 2. quest. 6. nullum exemplum, nullave mentio horum mandatorum reperitur, vt scribit Ioan. Andreas in ca. Duobus, de rescrip. in sexto. Sunt qui putent, vsus huiusmodi mandatorum, à Alexandri III. tempore cœpisse, vt constare potest ex c. Eam te, de rescrip. quem deinde morem seruaui Innocentius III. c. Dilectus 2. de præbend. & Honorius III. c. Capitulum de rescrip. Gregorius IX. cap. Mandatum. c. Litteris. & c. Abbatem. de rescrip. Innocentius III. cap. 1. de concess. præbenda. in sexto Bonifacius VIII, c. vl. eo. tit. & lib. Clemens item V. Clem. 1. eo. tit.

De his mandatis Apostolicis egit Ioan. Andreas in Additionib. ad Speculatorem in Rubrica de concess. præbend. & in cap. Duobus, de rescriptis in sexto. Ancharanus Clem. 1. de concess. præbend. Staphileus nouem formulas mandatorum Apostolicorum, siue gratiæ Expectatiuarum collegit, in suo tractatu de litteris gratiæ, & Gomezius in tractatu de mandatis Apostolicis de prouidendo. Opusculum quoq; edidit huiusmodi de mandatis Apost. Leobinus Dalerius, Gallus Iuriconsult. & Rebuffus quoque Gallus.

Primo quaeritur, Quidnam mandati Apostolici nomine veniat intelligendum? Respondeo, sciendum esse: cum olim quidam episcopi, potestate conferendi beneficia abuterentur, indignis dignis præferendo, capit. Gratia, de præbendis, & sacris Ordinibus à se initiatos immerito repellendo, capit. Accipimus, de astat. & qualitate, cœpere Pontifices Romani per diplomata Pontificia Ordinatis præcipere, vt his, vel illis Clericis beneficia vacantia, vel primo quoq; tempore vacatura conferrent: ex quo factum est, vt huiusmodi litteræ Apostolicæ vulgo vocari cœperint mandata Apostolica de prouidendo, & gratiæ itidem Expectatiuæ.

Secundo quaeritur, Quot fuerint genera huiusmodi litterarum Apostolicarum? Respondeo, fuisse tria: Alie litteræ dictæ sunt, monitoriæ, alie Præceptorie: alie Executoriæ, c. Constitutus. c. Ex infirmatione. c. Capitulum, cap. Mandatum. e. Litteris, de rescrip. Primum enim Romani Pontifices, Episcopos monere, & rogare consueverunt, vt idoneos Ecclesiæ Clericos præficerent. Cum ex eo, de Elect. in 6. præsertim quos ad sacros Ordines, sine beneficio villo promouissent, c. 2. c. Episcop. de præb. c. Accipimus, de astat. & qualitate. Nonnunquam etiam certum Clericum exprimebant, quem ob insignem morum, & vitæ probitatem, ac singularem litteraturam, aut collatum aliquod in Romanam ecclesiam meritum, hoc præmio remunerandum esse iustum putabant, c. Cum dilectus, de Clericis in v. rescrip.

Deinde si constabantur Ordinarij, si preces, & monita ægre ferebant, immo etiam aliquando contemnebant: iterum ad eos Pontifex litteras dabat, vt designato Clerico beneficium conferrent. Crescente vero Ordinariorum contumacia, tertio litteras scribebat Pontifex, quibus certos executores destinabat, qui vel ipsos Ordinarios ad dandum beneficium adigerent, vel ipsi conferrent: vnde illi dicti sunt executores ad compellendum. Glossa in cap. Si capitulo, de Concess. præb. in sexto. & hi dicti sunt Executores ad prouidendum. c. Abbat. de rescrip. & c. Proposuit, de Concess. præb. Porro ex trib. illis pontificiarum litterarum generibus duo prima in defectu ordinem abiere, ac solæ executoriæ litteræ in vsu sunt, vt ait Panormitanus c. ex infirmatione, de rescrip.

Tertio quaeritur, An vsus huiusmodi mandatorum Apostolicorum sit omnino contra Canones? Doctores Gallici hunc vsus tanquam Canonibus aduersantem improbant: Primo, quia hoc vsu Ecclesiasticus ordo confunditur: non enim Episcoporum libera iurisdictio, & auctoritas seruetur, eo quod eorum potestati in beneficijs conferendis multum detrahitur. Secundo, hinc datur occasio optandæ, & captandæ mortis. Tertio, quia Episcopi Clericos sibi subiectos multo melius agnoscunt, quippe quos præfentes habent, quam Papa, cum ab vrbis finibus longe remoti. Quarto, quia Clerici sua oppida, & prouincias deserunt, & Romam se conferunt, vt litteras Apostolicas impetrerit, quibus beneficia consequantur. Quinto, quia hic vsus videtur esse introductus vt Romanus Pontifex Beneficiarijs pensiones imponat: ex quo fit, vt beneficia nimis onerentur, & pensiones exteris soluantur, & pecuniæ ex prouincijs, & Regnis extrahantur. Hæc Galli Iuriconsulti contra mandata Apostolica, & gratias expectatiuas.

Verum enim uero quamuis in hac consuetudine, sicut & in alijs rebus omnibus humanis, aliqui possint abusus irrepere, negari tamen non potest, quin aliquæ etiam inde utilitates oriantur. Primum Romanus Pontifex liberam habet potestatem conferendorum beneficiorum, c. 2. de præbend. in sexto, & Clem. 2. vt iure pendenti. Item Romanæ Curiæ in terest, vt Papa beneficia conferat ijs, qui sunt de sede, & ecclesia Apostolica, & de Christiana Republica optime meritis: his itidem, qui in eadē Curia deseruiunt. Deinde maxime rationi consentaneum est, vt Clerici pauperes, qui solent nonnunquam ab Ordinatis contemni, eorum auxilio destitui, auctoritate, & officio

Papæ beneficiis donentur. Præterea æquum etiam est, ut litterati homines, & præsertim ad honorificos studij litterarum gradus euecti beneficia consequantur: quos idem Ordinarij aliquando repellunt. Dignum quoque est, ut Clerici ad sacros Ordines sine beneficiis promoti, officio Romani Pontificis, Ecclesijs præstantur.

Quarto quæritur, Quot sint genera litterarum Apostolicarum, quæ gratiæ expectatiuæ dicuntur? Stabileis in tractatu de gratiæ expectatiuæ, nouem, aut decem formulas receperit. Huiusmodi litteræ Apostolicæ semper ius aliquod tribuunt ad beneficia vacatura. In primis igitur Romanus Pontifex litteras concedit Apostolicas, quibus aliquem in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata Canonicum abique præbenda creat, & certum executorem constituit, qui ei primo vacaturam præbendam conferat. Secundo litteras Apostolicas dat, quibus concedit, ut Titius in una Ecclesia Canonice ius habeat ad Canoniam in alia Ecclesia primo quoque tempore vacaturam. Tertio, ut Titio in certa Ecclesia Canonice simplex beneficium in eadem, vel alia Ecclesia conferatur. Quarto solet concedere facultatem, ut Titius ad dignitatem promotus possit primum beneficium, quod iure cum ea dignitate haberi non possit, ad certos annos, puta ad tres, vel quinque sibi retinere queat, ut ex eius fructibus debita persoluat. Quinto, solet item concedere, ut quis creatus Episcopus, retineat ad aliquot annos beneficia, quæ habebat. Sexto facultatem per litteras Apostolicas dat, ut Titius Regularem vitam professus habeat ius ad aliquod beneficium sæculare obtinendum. Item, ut Titius certam Ordinis instituti Regulam professus, ius habeat ad aliquod beneficium Regulare alterius Religionis & Ordinis.

Quinto quæritur, Quot sint genera mandatorum Apostolicorum? Respondeo, in primis, à Romano Pontifice diplomata, & litteras dari, quæ dicuntur, in forma pauperum, vel in forma communi, vel litteræ iustitiæ, vel, cum secundum Apostolum. Papa enim scribit litteras vel ad Ordinarios, vel ad certos executores à se destinatos, quibus præcipit, ut Titio Clerico pauperi, & egeno beneficium, aut iam vacans, aut vacaturum conferant. Dicuntur litteræ iustitiæ: non quia non dantur à Papa gratis & liberaliter: sed quia inter omnes alias litteras Apostolicas plus æquitatis, & iustitiæ habere videantur: quippe quibus Papa præcipit, ut Clerico pauperi, & ad Ordines sacros promoti beneficium concedatur: talibus enim Clericis æquum est, & iustum beneficia dari, cum Ecclesiæ bona sint, eaque ad sustentandos pauperes instituta; & secundum Canones Episcopus eo ipso quo aliquem ad sacros Ordines promouebat, beneficium ex quo honeste sustentaretur, dare cogebatur. Vocantur etiam litteræ in forma pauperum, quoniam dantur à Papa iuxta eam formulam, ob quam causa pauperum solet ad Ordinarios scribere. Eadem ratione dicuntur litteræ datæ in forma communi: eo quod causa quoque Clerici pauperis, & indigentis eas dare Papa consueuerit. Ad extremum, litteræ cum secundum Apostolum nominatur, quia earum initium tale est: *Cum secundum Apostolum: Qui altari seruit, de altari viuere debet, & quæ sequuntur.*

Aliæ litteræ Apostolicæ dicuntur, datæ in forma Dignum: & sunt illæ, quas Papa scribit ad locorum Ordinarios, vel executores, à se constitutos; quibus præcipit, ut Clerico ob generis nobilitatem, vel litterarum scientiam, vel vitæ probitatem, vel denique ob alia in Ecclesiam merita beneficium conferatur. Et quoniam huiusmodi litteræ incipiunt in hunc modum: *Dignum arbitramur; idem nomen acceperunt, non quod dignum non sit, causa etiam aliorum Papam scribere; sed quia magis dignum sit, ut talibus, vel beneficium vacans detur, vel ius ad primum vacaturum concedatur: & in huiusmodi litteris semper Papa præcipit, ut eius; cuius gratia scribit, litteratura examinetur: hac clausula posita: Mandamus, quatenus si post diligentem examinationem, dilectum N. ad obtinendum*

beneficium idoneum esse repereris: super quo tuam conscientiam inquiramus: eisdem auctoritate Apostolica conferas.

Aliæ litteræ appellantur, *Rationi congruæ*: quia tale initium habent: *Rationi congruè, & conueniè honestati, & quæ sequuntur.* Dari solent huiusmodi litteræ, quando aliquis Papæ supplicem libellum obrulerat, petens ut sibi aliquod beneficium daretur, cuius precibus, & votis Pontifex annuerat: sed antequam Pontificum diploma subscriptum more solito tradidisset, è vita decessit. Quare Pontifex deinde succedens, solet gratia eiusdem Clerici Pontificias litteras concedere, quibus ad Ordinatores, vel executores certos scribens ait: *Rationi congruè, & conueniè honestati, ut ea qua de Romani Pontificis gratia, seu benignitate in proseguendo iusta desideria petentium processerunt: & quæ sequuntur.*

Sunt etiam aliæ litteræ, hoc nomine: *Si Neutri, si Nulli, vel Si alteri*, quæ litteræ conceduntur à Papa hac de causa: Inter duos est lis orta de aliquo beneficio Ecclesiastico: alter illorum impetrat à Papa litteras, ut sibi beneficium conferatur, ea conditione: si alteri litiganti ius in beneficio quaesitum non sit, & dicuntur litteræ, *Si alteri*, quod si amobus litigantibus tertius à Papa impetret hac lege, ut si neutri litigantium ius conueniat, ipsi beneficium detur, dicitur obtinuisse litteras, *Si Neutri*. Quando vero tres de beneficio litigant, & alius litteras impetrat à Papa, ea conditione, ut si nulli litigantium sit ius in beneficio acquisitum, ipsi beneficium conferatur, dicuntur litteræ, *Si Nulli*. Omnes igitur huiusmodi litteræ Apostolicæ super beneficio litigioso dantur, quod si litigiosum non fuerit, nullius sunt momenti, nec locum habent, quando alteri est ius in beneficio acquisitum. Vnde est Regula 16. *Cancellaria* de non tollendo ius alteri quaesitum, quæ sic habet: *Item ne per varias quæ pro commissionibus seu mandatis, & declarationibus habendis, in causis plerumque sunt suggestiones, iustitia postponatur: Idem Dominus noster decreuit, & declarauit suæ intentionis fore, quod deinceps per quamcumque signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel litteras Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus huiusmodi, etiam si motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem à sanctitate sua emanauerint, vel de eius mandato faciendas, nulli sibi quaesitum ius quomodolibet tollatur.* Quæ Regula est admodum iuri naturali consentanea, ne vnde iura nascuntur, iniuriæ nasci videantur. *Unde mamineris. C. unde vi, & cap. Denique, de cetera quarta questione quinta, ex Aubrosio illud refertur: Si non potest alteri subueniri, nisi alter laedatur: committitur est neurum iuuari quam grauari alterum.* Hæc ibi. Quo fit, ut si in huiusmodi litteris sit adiecta clausula: *Non obstanto quancumque collatione*, locum habeat in ea, quæ iure non valet: non in ea, quæ rata est, & firma, ne ius alteri quaesitum tollatur.

Sexto quæritur, Quæ beneficia in mandatis Apostolicis comprehendantur? Respondeo, omnia, quæ nominatim excepto in iure non reperiuntur. *c. Mandatum de rescrip. Excipit autem ius, Primo dignitates electiuas, cap. Cum in illis, de præben. in 6. & Clem. 1. de præben.* Secundo, beneficia patronis laicis obligata. *cap. Dilectus De iurisdictione.* Tertio, beneficia, quibus cura animarum inest post litteras datas à Papa. *Clem. ult. de rescrip. & Clem. 1. de præben.* Quarto, beneficia iam ante suppressa, & extincta, *c. Cum accessissent, de Constitutioni.* Quinto, beneficia, quæ ad mensam Episcopi, vel alterius Prælati pertinent: quippe cui sunt vnita, & coniuncta. *Clem. 1. & Quadam etiam, de excessib. Prælat.* Sexto, beneficia, quæ Papæ potestati reuertuntur, vel quæ affecta esse dicuntur: hoc est, ita iuri, & potestati Papæ obnoxia, & adstricta, ut ea nullus conferre queat. Septimo, beneficia ante litteras à Papa datas à cui copulata, & annexa, ne ius alteri quaesitum auferatur. Octauo, beneficia, quæ Monocula vocantur. *Gloss. in Clem. 1. de præben.* beneficium Monoculum appellatur, quod est vnicum in aliqua Ecclesia, ciuitateve, ad alicuius Ordina-

rius, & potestatem conferendi pertinet: tunc enim cum Ordinarius nullum aliud beneficium nisi illud conferre possit, non est verisimile Papam per clausulam generalem Ordinarium spoliare velle iure, quod habet vnum beneficium conferendi: ne cum vincto velut lumine, quo fruatur, privare videatur: ac propterea etiam si litteræ Apostolicæ, gratia alicuius Clerici pauperis data sint, quibus præcipitur, ut conferatur ei beneficium certæ Ecclesiæ, oppido, vel loco tantummodo fuerit beneficium, non includitur illud beneficium: quia verbum *quodcumque*, in iure intelligi, & dici non solet de vnicò duntaxat, sed de pluribus.

Septimo quæritur, An Mandatarius Clericus cuius gratia litteræ Apostolicæ sunt datæ, suum consensum intra certum tempus præstare debeat in beneficio primo vacante, & sibi conferendo siue sibi debito? Respondeo, intra decem dies computandos ab eo die, quod de beneficio vacante factus est certior. *e. Si pluribus de preben. in 6.*

Quæres, An cogatur accipere beneficium primum vacans? Respondeo, cogi, alioqui mandatum Apostolicum finitur, ac definit. *e. Si Clericus de preben. in sexto*, nisi in fraudem beneficii vacatio contingeret: velut, si tenui beneficio sese abdicasset, ut illud Mandatarius Clericus obtineret, & excluderetur ab opulento, quod credebatur propediem vacaturum, ob mortem Clerici grauius & periculose ægotantis. *e. 2. de renuntiat. in 6.* Sed dubiter quilibet, debeatne Mandatarius accipere beneficium litigiosum, & cuius alter possessionem nactus sit? Respondeo, minime: neque enim culpæ ei dari potest quod nolit se litibus implicare. Quid vero, si adiecta sit in litteris Apostolicis talis clausula? *ut conferens beneficium, quod Mandatarius duxerit acceptandum, ut dicitur in cap. 1. de concessio preb. in 6.* Respondeo distinguendo: aut litteræ sunt à Papa datæ more proprio, aut ad alicuius preces. Si primum: tunc Mandatario optio datur eligendi, vel accipiendi ex pluribus beneficijs simul vacantibus, quod maluerit, si paria sunt, vel dandum est ei quod opulentiùs est, & quod pluris æstimatur: quod si litteræ datæ sunt ad preces alterius, tunc conferendum est beneficium, quod minoris æstimatur, vel si æqualia sunt, dabitur, quod voluerit is, ad quem spectat ius conferendi. *e. Si pluribus de preben. in 6.*

Octavo quæritur, Quid iuris tribuat mandatum Apostolicum Clerico Mandatario? Respondeo, nec ius in re, nec ius ad rem tribuere. *Gloss. in v. Ad audientiam. 2. de refer. Sed ius & potestatem, executionis officium implorandi: qui, cum beneficium vacare contingerit, ei vel per se, vel per Ordinarium conferendum curat. e. Postquam de preb. in 6. e. Gloss. in v. Veniens de renuntiat.*

Nono quæritur, Quando Mandatarij sint plures, quis eorum præferri debeat? Respondeo, eum esse præferendum, qui primus litteras Apostolicas impetrauit. *en. Eum, cui, e. Quia sape de preben. in 6. e. Tibi qui, e. Duobus de refer. in 6.* Sed quid, si omnes eodem die litteras impetraverint? Respondeo, anteferri debere eum, qui prima hora litteras obtinuit, id si consulerit. *Gloss. in cap. Duobus de refer. in 6.* iuxta regulam Iuris in sexto. *Qui prior est tempore, potior est iure.* Potest autem hora constare, si probetur aliquorum testimonijs, vel si in ipsis litteris hora exprimat: quod si non constet hora, sed tantum dies, tunc melior est conditio possidentis. *e. Si à sede de preben. in 6.* Aliquando tamen secundus Mandatarius priori præferatur: ut puta si litteræ posteriores habeant clausulam, quæ dicitur. *Anteferri:* quo verbo Papa posteriorem Mandatarium vult anteferri quibusvis alijs prioribus, quorum gratia antea litteras dederat. *Gloss. in c. Quamuis de refer. in sexto, e. cap. Auctoritate, de concessio preb. eodem libro.* Si quis item Mandatarius in gratiam ante reuocata restituitur, sine alterius damno, hoc est, non sublato iure, quod est alteri quietum, intelligitur restitutus: ac proinde alteri, qui ante restitutionem litteras Apostolicas impetrauerat, præferri non debet. *e. Quamuis citato.* Item si duo Pontifices

litteras causa duorum Clericorum dederint, ea præferatur, quæ sunt datæ ab eo Pontifice, qui viuit, *v. Anterioritate prædicto.*

Decimo quæritur, Quando mandata Apostolica finantur, ac desinant? Respondeo, in primis finiri, si qui litteras dedit, reuocauit, aut si successor Pontifex omnes gratias expectatiuas, aut mandata Apostolica ab antecessoribus suis antea dare rescindat. *cap. Quamuis citato.* Item, mandatum extinguitur, si gratiæ Apostolicæ iure Mandatarius cesserit expresse, *cap. Ad audientiam. 2. de refer. sane. e. c. Veniens de accusatiõ. aut tacite: tunc vero tacite quis cedere mandato videtur, si uxorem ducat. e. 1. e. Diuersis de Clericis coniugatis: aut si beneficij, quod haberi non possit simul cum eo, ad quod obtinendum, Apostolicum mandatum accepit, possessionem adeptus fuerit. Clemens. Gratia de refer. in 6. e. ex transmissa de renuntiatione. e. cap. Cum renuntiat. 2. quæst. 1.* Aut certam Religionis Regulam solemnè iurè professus est.

Quæres, An huiusmodi mandata obitu mandantis extinguantur? Respondeo, minime, *e. Si cui de preben. in 6.* quod quidem locum habet, cum mortuo Pontifice, res adhuc integra manet ita ut rari, & tractari non ceperit. *e. Si super gratia, de offic. aud. deleg. in 6.*

CAP. XXXIII

Quenam beneficiorum conditiones sint necessario exprimende in mandatis Apostolicis.

DE hac tractat Glossa in c. Super litteris. verb. Littera, & Felinus c. In nostris, eod. tit. Ioan. Selua in tract. de beneficijs. p. 3. q. 1. e. 12.

Primo quæritur, An Generales beneficiorum conditiones in mandatis Apostolicis exprimi debeant? Respondeo, minime, quoniam huiusmodi conditiones tacite fabelle intelliguntur: sicut illa quoque, *Si preces veritate nitantur*, verbi gratia. Si Papa litteras ad Ordinarium dederit, quibus præcipitur, ut Titio beneficium conferat, intelligitur, si Titius nullo sit Canonico vinculo adstrictus, nullo crimine maculatus: si natalium vitium non habeat, si legitime sit litteratus, denique si alioqui sit idoneus, & dignus, has enim conditiones Canones, & Iura ipsa desiderant: *e. Cum adeo de refer. in 6. e. Causam qua de electione, e. c. Ex litteris de transacione, e. ibidem Glossa.* Quapropter cum is qui Clericus non est, petit litteras à Papa, in hunc modum petere solet, ut litterarum impetratio vim habeat: Titiuscum fieri Clericus percipiat: petis, & quæ sequuntur. Et tunc mandat Papa, ut ei cupienti Clericorum Ordines capessere, beneficium conferatur.

Secundo quæritur, An in huiusmodi mandatis sit necessario exprimendus ordo Ecclesiasticus, quem beneficia requirunt? Respondeo, minime. *e. Si pro Clerico de preben. e. Glossa ibidem e. in eo ca.* huius rei ratio redditur: quia factus est, inquit, ut post beneficium obtentum, Mandatarius suscipiat ordinem intra tempus ipso iure sancitum, quem beneficium postulat: non igitur opus est, vt eo ordine sit initarius, quo tempore litteræ dantur à Papa.

Tertio quæritur, An fieri debeat mentio de beneficio tenui, & modico, quod Mandatarius obtinet? Respondeo, debere fieri, quamuis tale beneficium sit valde modicum, & tenue. *e. Si proponente de refer. e. cap. Si motu, e. c. Non potest de preben. in 6.* litteræ igitur impetratæ subreptitiuè iudicantur, & proinde irritæ, si Mandatarius non expresse beneficium tenue, quod habet. Et hoc, restit. Glossa, locum habet tum si beneficium tacet, tum si se beneficium habere neget. siue idem beneficium taceatur per dolum, & fraudem, siue per ignoratiam, vel obliuionem, eo quod capita supra citata in vniuersum habent, fieri debere mentionem de beneficio modico, quod Mandatarius habet.

Obijcies, Modicum in Iure, pro nihilo habetur. De-

inde